

ÜLESTÕUSMISAJA 6. PÜHAPÄEV, 1. lugemisaasta

Johannese 16:23–33 *Paluge, ja te saate, et teie rõõm oleks täielik!*

TE SAATE, ET TEIE RÕÕM OLEKS TÄIELIK!

Matteus ja Taddeus istuvad aias rohu peal viigipuu all. Kõht on meestel õhtusöögist täis, aga veelgi rohkem on pea täis erinevaid mõtteid. Jeesus on neile rääkinud terve õhtu. Terve see saba-aeg siin, Jeruusalemmas, on olnud eriline.

Taddeus alustab juttu: „Jeesuse sõnad on läinud iga päevaga aina selgemaks. Nüüd räägib ta otse ja täie selgusega, et Ta on oma Isa Sõna ja Väe vahendajaks maailmas. Kuigi mulle ka need Jeesuse mõistukõned mõnikord läksid ikka väga hinge, eriti see lugu kadunud lambast. Ma tundis selles loos ära iseenda. Olen minagi olnud nagu eksinud lammas: karjast maha jäänud, paremat rohuliblet otsimas. Aga tegelikult olin ma enne Jeesusega kohtumist üksik ja õnnetu, sest mu elus puudus selgus, puudus usk, puudus lootus, puudus armastus. Alles siis kui Jeesus mind endaga kaasa kutsus, mõistsin ma, milline on Jumala armastus inimeste vastu. Jeesus näitas enda elu, kuulutuse ja tegudega siirast usku Jumalasse, Tema lõpmatut armastust meie vastu.“

Matteus noogutab Taddeuse jutule agaralt kaasa. „Jah, Jeesuse tähendamissõnad on olnud ka sellised, millest kohe aru ei saa, aga kui natuke järele mõelda, siis hakkavad need lood minu sees vaikselt ise tegutsema. Mina tundsin enda ära kadunud poja loos. Olen minagi saanud justkui isa päranduse pillajaks, kui ma hakkasin maksukogujaks. Ega see õige amet polnud. Esmalt tundus see igati tulutoov ja hea töö olevat, aga kui ma mõistsin, et seda tööd tehes olen ma maha müünud oma iisraellaste vendade usalduse ja ühise sihi rõhujatest vabanemisesse. Maksusid kogudes sai minustki üks neist rõhujast. Ma olin hingest õnnetu, sest mul polnud enam sõpru omade seas. Igaüks näitas minu peale näpuga, nagu oleksin ma häbistatud ja eemale tõugatud. Kuni tuli Jeesus, vaatas mulle otsa ja kutsus mind endaga kaasa. Ma oleksin nagu uuesti sündinud, ma olin saanud vabaks halvustavast suhtumisest, ma olin endale leidnud taas perekonna. Perekonna, kus mind armastatakse ja keegi ei tee mulle etteheiteid.“

Taddeus kuulab sõbra lugu. „See sinu lugu on tõesti nagu iseenesest üks tähendamissõna. Jeesus on ju öelnud, et „Tulge minu juurde kõik, kes te vaevatud ja koormatud olete. Mina taha teile hingamist anda.“ Nii kutsus ta ka sinu enda juurde ja andis sulle uue hingamise. Oluline on ka julgeda Jumal poole palvetada, teha seda Jeesuse enda sõnadega. Tunnistada endale oma nõrkusi ning usalda ennast Jumala hoolde, Tema targa juhtimise alla. Ning hoolida üksteisest just nii samuti, nagu on Jumal meist hoolinud.“

„Jah, ma tunnen et võin taas olla armastatud inimeste keskel,“ jätkab Matteus. „Ma saan olla abiks. Ma olen väga tähelepanelikult kuulanud Jeesuse sõnu. Ma tean, et ma pean olema usin ja neid teistele õpetama. See on väga vastutusrikas ülesanne, mille Jeesus on meile pannud. Me võime olla Talle selle eest tänulikud,“ kinnitab Matteus. „Me oleme võinud kõndida Tema kõrval, olla tunnistajaks tema imetegudele, olla kuulajajaks tema lugudele ja õpetusele. See on kordumatu kogemus! Ma tahan selle kord kõik kirja panna, et ükski sõna ei läheks kaduma. Inimesed kogu maailmas peavad teada saama, kui erakordne inimene on Jeesus.“

Taddeus on nõus: „Tõepoolest, Jeesus on kinnitanud meile, et kõike seda mida me Tema nimel palume Jumalalt, me saame ning meie rõõm saab olema täielik!“

